

לב העיברי

מראשה לבר ימי ע"ש, גם בפואה נכרית, אני אוסרכם באיסור נמור
(א) גם על דין זה כתבתי תשובה ארוכה, יכאן לא לדרוש קאתונא ממעם
הנ"ל, ואכוא רק אפס קצתו משידש הדון, יהנה לאסור פאה נכרית, הסכימי יחד
נעל באר שבע הטובא כמ"א, ימהר"ם מינין, והר"י קאצנעלענבווען, והגאון
סיה יעב"ץ, כולם כאחד איסרין מן הדון לאשה, לישא פאה נכרית, על פי
ראיותיהם משי"ם, וסותרין כל הדותרים עם ראיותיהם, ככתוב בארוכה
בתשיבותיהם, וטובא דבריהם בתשיבה מאהבה סי' מ"ז ימ"ח, יעיד מסכים
עמהם לאסור מהר"ם פאדואה ז"ל, שמפרין על המדה אפילו לאסור לקרא ק"ש
כנגדם, וכן אחריהם בעל עטרת זקנים, ובעל עצי ארזים, באה"ע סי' כ"א, וכן
התשובה מאהבה, כולם כאחד איסרין אתי מן הדון, אמנם גם בעלי עמידו
הוראה

פרועי ראש פרוצותא מיהו הוי כ"י חוק יאמין בתורת ה' ארך ימים
בימינה כ"י.

עוד שם בש"ה, ומה שתקני הרבנים עלינו למעלה שלא לשנות
המלבושים להתדמות לעב"ם, דבריהם שרורים וקיימים, יהי מק"ק סקאלא
בש"ת, "בית שלמה" התמרמר מאד ע"ז, ותמה על חכם אחד מחכמי דירי
המפורסמים שהרפים בספרו לאסור לנשים לשנות מלבושיהם המלבושי נכרים
כ"י, מדיע לא הרפים יתעיש בספרו על הנשים שבמדינתנו, יביתר בעור,
שהן לובשות מלבושי נכרים כלי שים אינם יתכרת, רק להתדמות לנכרים
לובשות מלבושי שחין תיפח רוחן, הוח יודאי היא בכלל יבחקותיהם לא
כמ"ש מהר"י קולין יב"י, עכ"ל, יענין עיד בשורת תשובה מאהבה כ"י ע"כ
לקטתי קיצר אמרים מספר שדה חמה, ועי"ש.

וז"ל מהר"י מינין ז"ל בדרשותיו דריש אי בסופו יהנשים שאין מדרבין
ללמוד תורה כמי שאמרו כל המלמד את בתי תורה וכ"י, הוהודי שישמעו לקול
החכמים, כי נשים דעתן קלה, ינשים להקל בדברים רבים, ע"כ הוהודי אותם
שישמעו לקול מורים, אף אם יורו להם לפעמים במה שלא יוכב בעיניהם,
כא"י תאמר על דרך משל, שלא יגפו שער ראשם, ושל"א יתקשטו בפאה
נכרית, כי שער באשה עריוה, ולמראה עין יראה כא"י, היא שער שלהם
יאבותינו יאבות אבותינו הקדושים בכל קהלות אשכנזים, סחי בדודותיהם, של"א
ישאו על ראשם אפילו הבנדי ממשו שהגין שלי דימה לשער, הלא ידאי
מעלתם, כי במקום שניהגים נשי האימות לבסות שער ראשם, והאחיות נוהגות
כמו כן מלתקשט בפאה נכרית, יכבר הרחבתי הדביר בפסק אריך שעשיתי
בנדון זה ונתווכחתי בי עם המתורים להתקשט בפאה נכרית, ואין כאן מקומו
כ"י, זה יביוצא כ"י, נכ"ל בכלל, ישמעו, ילקחתי גילוי שער וקשטו פאה נכרית
למשל כ"י בנות עירי נכשפות בזה מאד, עכ"ל מהר"י מינין ז"ל.

(א) אלי הן הדברים אשר ציה רבנו מאיר איש ז"ל לפני סתי לרעי.
אחריו, יאמר בזה הלשון מה אציה לכם, שתלמדו בהתמדה, אי שתהיו עובדי
השם, זה תבני מנפשכם, אך זה אציה לכם מאד, תוהרו להיות עיקר
הרים על מנהג קל שבקלים, יהנשים ישמרי נפשם מללבוש פאה נכרית
הזי, עכ"ל הקדישה ציאת שכיב מרע.